

„Cerība

nepamet kaunā”

(Rom 5, 5)

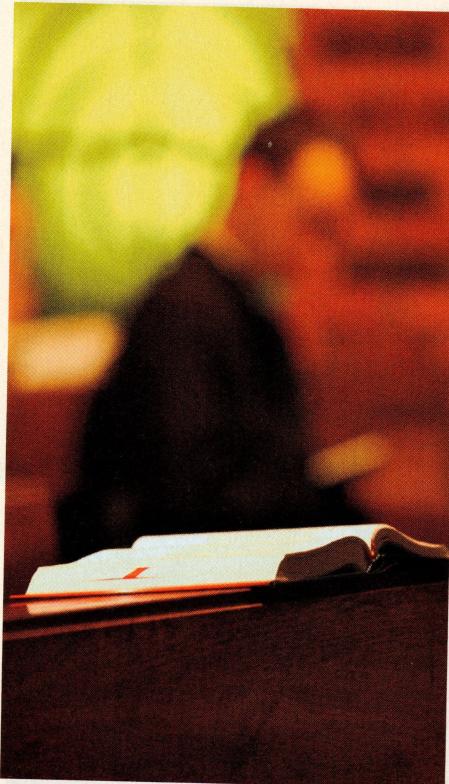
Cerība ir tā, kas dod cilvēkam spēku dzīvot. Viens no kristietības uzdevumiem ir nest cerību pasaulei. Protams, lai kādam dotu cerību, mūsos pašos tai ir jābūt.

Apustuļu darbos (27,9-26) ir aprakstīta situācija, kādā atradās kuģis, kas bija ceļā uz Romu un uz kura bija arī apustulis Pāvils. Neskatoties uz Pāvila brīdinājumu, kuģis izbrauca jūrā vēlā rudenī un uzdūrās vētrai. Sākotnēji jūrnieki pūlējās, lai izglābtu kuģi, tad viņi bija spiesti mest pār bortu piererumus un preces, bet pēc vairākām dienām vētrā viņi sāka zaudēt cerību (20. pants). Neko vairs nevarēja izdarīt, un cerība, ka laika apstākļi mainīsies un varētu izglābties, bija zudusi. Un tieši tad Pāvils uzrunāja jūrniekus, dodot

iedrošinājumu. No pirmā acu uzmetiena viņa vārdi neviesa cerību: Pāvils sāka ar pamācību un paziņoja, ka kuģis tiks iznīcināts. Neazmirsīsim, ka Pāvils bija ebrejs un ka viņš varētu teikt to ar ironiju: „Klausieties, man jums ir sliktā un laba ziņa: šis kuģis tiks iznīcināts, bet jūs nemirisiet.” Bet pirms tā viņam bija jāpasaka cilvēkiem, ka viņiem nebija taisnības un viņiem ir jāatzīst, ka viņi ir kļūdījušies. Ja uzreiz būtu paklausījuši Pāvilam, problēmas nebūtu radušās. Interesanti pievērst uzmanību arī tam, kuram paklausīja komandieris, neievērojot sv.Pāvila brīdinājumu, 21. nodaļas 11. – 12. pantā teikts, ka komandieris ir vairāk ieinteresēts, ko saka stūrmanis. Galu galā tas ir viņa darbs – stūrmanim jāpārzina laika apstākļi. Komandieris arī paklausīja kuģa īpašniekam. Ir pieņemts, ka bagātam cilvēkam vienmēr ir taisnība. Un visbeidzot padevās vairākuma uzstājībai, jo vairākums nevar maldīties. Bet izrādījās – ne pieredze, ne nauda, ne demokrātiska balsošana nav spējīga izglābt kuģi no postošās vētras.

Būtu pieticis uzklausīt Dieva balsi, kas runāja caur svēto Pāvili. Ir viegli pamānīt, ka mūsdienu rietumu valstis rīkojos līdzīgi šim komandierim. Ignorējot Dieva vārdu un cilvēku problēmu risināšanu atbilstoši Bībeles mācībai, veselas valstis atzīst autoritāti tikai naudas, veiksmes un balsu vairākuma priekšā. Izskatās, ka cilvēki vienkārši ir aizmiršuši sava svētceļojuma gala mērķi un iekrituši ilūzijā, ka nauda, zinātnē un tehnoloģijas ir viņu dzīves mērķis un būtība. Ekonomiskajās krīzēs, ▷

Lieta ir tāda, ka pirms cilvēks ierauga cerību, ko dod Dievs, viņam ir jāsaskata savas kļūdas. Man jāatzīst, ka man nebija taisnība, klausot cilvēkiem, jāmaina attieksme un jāsāk klausīt Dievam.

MVO foto attīvs

jāsaskata savas kļūdas. Man jāatzīst, ka man nebija taisnība, klausot cilvēkiem, jāmaina attieksme un jāsāk klausīt Dievam. Ja tikai atzīsimies savos grēkus, atzīsim savas kļūdas un ieticēsim Jēzum, tiksīm izglābtī. Un vēl vairāk, iegūsim cerību.

Bet atgriežamies pie Apustuļu darbiem. No kurienes Pāvils bija tik drošs, ka viņam ir taisnība? Viņš pats to paskaidroja, atsaucoties uz Dievu, kuram kalpo un kuram pieder. Pāvila dzīves jēga bija kalpošana Dievam caur Jēzu, un šī brauciena mērķis bija romiešu evaņģelizācija saskaņā ar Dieva plānu. Dieva plāns nevarēja nepiepildīties. Tas vienkārši nav iespējams, un svētais Pāvils pat nepieļāva tādu domu. Tas, ko Dievs ir ieplānojis, piepildīsies neatkarīgi no tā, kā rīkojas cilvēki. Pat ne muļķīgākās cilvēku kļūdas vai pat visspēcīgākā cilvēku opozīcija nespēj stāties pretī Dieva mērķa sasniegšanai. Pāvila logika bija ļoti vienkārša: man ir norunāta tikšanās Romā, man tur ir jānokļūst. Un jūs esat kopā ar mani, līdz ar to arī jūs sasniegsiet Romu. Pat kuļa apkalpes un visu pasažieru izglābšanos noteica Pāvila misija, kuru viņam uzticēja Dievs, kam viņš kalpoja. Mums šodien arī ir Dieva vārds, kas ir Patiesība. Šie vārdi dod cerību, kura nevar mūs atlāpti kaunā. Tā cerība ir mūžīgā dzīve, kas ir pieejama Kristū ikvienam, kas Viņam tic. Tas nav nekas, ka mūsu ekonomiku iznīcina krīze. Tas nav nekas, ka mūsu sabiedrību sagrauj morālais pagrimums. Tas nekas, ka mūsu miesa noveco un slimo. Tas ir tikai „kuģis, kuram janogrīmst” – tomēr mums nav jāiet bojā kopā ar ekonomiku, mums nav jānomirst reizē ar miesu. Ja tikai atzīsimies savos grēkos, atzīsim savas kļūdas un ieticēsim Jēzum, tiksīm izglābtī. Un vēl vairāk, iegūsim cerību, ar kuru mēs spēsim dalīties ar citiem, iedrošinot izmisušos, parādot ceļu no bezcerīgas situācijas. Tas ceļš ir Jēzus. Un, ja mēs paši esam piedzīvojuši mierinājumu Jēzū un ticību Viņam ir piepildījusi mūs ar cerību, tad mēs nedrīkstam šo cerību paturēt tikai sev. Mums ir pienākums kā svētajam Pāvilam sludināt cerības vārdus tiem, kuri uzticas viltus autoritātēm, kas novēst postā...

*Avi Snaiders,
„Ebreji Jēzum” direktors Eiropā*

Polijā darbojas 50 – 70 tūkstoši dažādu „dziednieku”.

Ir izveidoti netradicionālās medicīnas centri, alternatīvās medicīnas un tamlīdzīgas iestādes. To darbība piesaista diezgan lielu interesi. Neikdienišķība, noslēpumainība, šķietami ātri terapijas efekti ievēl pat tādus cilvēkus, kuri saka, ka ir ticīgi, tic Kristum.

Kāds misionārs, kas pēc vairākiem gadiem atgriezās Polijā, nespēja beigt brīnīties, kā valstī, kurā ir 1000 gadu kristietības tradīcija, var norisināties tas, ar ko viņš ir cīnījies Āfrikā, tas ir, šamanisms un maģiska dziedināšana. Viens no eksorcistiem Katovices arhidiacēzē teica, ka no katriem desmit cilvēkiem, par kuriem viņš lūdzas, deviņi ir bijuši pie bioenergoterapeita vai cita veida „dziednieka”...

Kāds gars?

Tādi, kas cieš no kādām vainām, kāda cita, kam „ir palīdzējis”, pamudināti, dažbrīd dadas pie tā saucamā energetapeita. Atnāk, lai saņemtu palīdzību, un tāpēc uzticīgi atveras tam, ko “terapeits” runā un dara. „Dziednieks” lielākoties uzliek rokas klientam un nodod „dziedinošo energiju”, viņš ir energijas kanāls, un energija „nāk no kosmosa”. Nevienam vēl nav izdevies zinātniski izpētīt, kas tā ir par energiju un vai tā vispār ir energija. Vienkārši tic „dziednieka” vārdiem. Vairāk tic un uzticas viņam nekā Dievam... Katoliskās Baznīcas Katehisms, runājot par Dekaloga pirmo bausli, saka: „Visi maģijas un

Ja tikai atzīsimies savos grēkus, atzīsim savas kļūdas un ieticēsim Jēzum, tiksīm izglābtī. Un vēl vairāk, iegūsim cerību.

„globālajā sasilšanā”, kataklīzmās, epidēmijās un citās mūsdienu „vētrās” cilvēki liek cerību pašu spējās. Bet Pāvils vēršas pie mums ar patiesu cerības vēsti: nekādi pūliji nelīdzēs, tas „kuģis” nogrīms – taču mums nav jāiet bojā. Tomēr pirms Pāvils vēršas ar cerības vēsti, viņam bija jāatlādina: bija man jāklausa jau pašā sākumā. Līeta ir tāda, ka pirms cilvēks ierauga cerību, ko dod Dievs, viņam ir jāsaskata savas kļūdas. Man jāatzīst, ka man nebija taisnība, klausot cilvēkiem, jāmaina attieksme un jāsāk klausīt Dievam. Mani tautieši jūdi, kad uzzināja, ka es ticu Jēzum, jūdu Mesijam, bieži uzdeva jautājumu: „Vai tu gribi teikt, ka tev ir taisnība un visi mūsu gudrie un rabīni, kas nav ticējuši Jēzum, ir maldījušies 2000 gadus?” Es tad atbildu: „Tieši to es gribu teikt! Mēs maldījamies, bet tagad ir laiks to atzīt un vairāk klausīt Dievam, nevis cilvēkiem.” Jo ātrāk sāksim to darīt, jo mazāk cietīsim zaudējumus.

Lieta ir tāda, ka pirms cilvēks ierauga cerību, ko dod Dievs, viņam ir

MVO foto arhīvs

Uzmanību, bioenergoterapija!

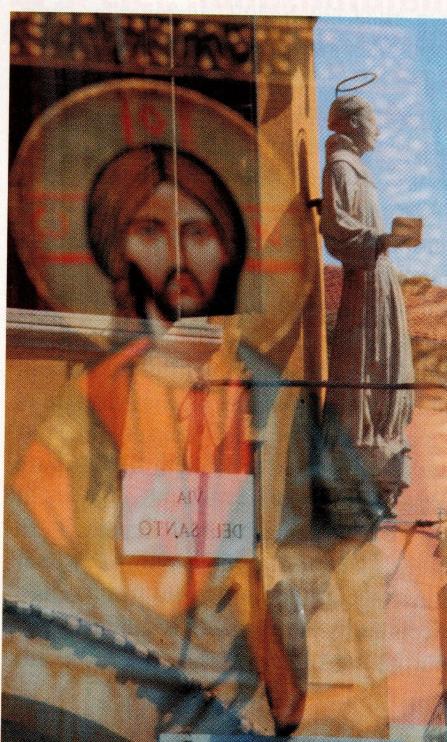
burvestību paņēmieni, ar kuriem it kā varot „savaldīt” okultos spēkus, lai tos pakļautu sev un ar to palīdzību iegūtu pārdabisku varu pār savu tuvāko, kaut arī tas būtu darīts nolūkā atjaunot viņa veselību, ir smagi pārkāpumi pret reliģijas tikumu” (2117). Cilvēki aizbildinās, ka pat Jēzus dziedināja slimos ar roku uzlikšanu. Līdzīgi darīja apustuļi. Patiesība ir tāda, ka Jēzus veic brīnumus arī šodien, un tiem, kas Viņam tie, var piešķirt dāvanu, lai dziedinātu ar Svētā Gara spēku. Svētais Pāvils raksta par dziedināšanu *Pirmajā vēstulē korintiešiem* (12,9). Jēzus dāvā šo dāvanu, ņemot vērā visas Baznīcas labumu. Persona, kurai piešķirta šī dāvana, ir tikai Svētā Gara spēka starpnieks, un dziedināšana ir Dieva klātbūtnes un Dieva darbošanās zīmes. Rodas jautājums, vai arī bioenergoterapeiti dziedina ar Svētā Gara spēku. Vai arī ir runa par kādu citu garu? Garīgā īstenība, kas nav saskatāma ar miesas acīm, ir ļoti daudzveidīga. Ir dažādi gari: labi un ļauni, Svētais Gars, bet arī sātans, eņģeli un dēmoni. Svētie raksti arī runā, piemēram, par apjukuma garu (Jes 19,14), netiklības garu (Hoz 4,12), melu garu (1Kēn 22,23), maldu garu (1Jη 4,6), kā

arī citiem gariem. Ticīgajam jābūt Svētā Gara templim. Viņam ir jādzīvo personas iekšienē, jāvada viņš, jāiedvesmo, jādod gaisma. Bet cilvēks arī, personīgi dodot atļauju, var kļūt par mājvietu un uzturēšanās vietu ļaunajiem gariem, kuri vada viņa domas un rīcību un dažādā veidā cenšas viņu iznīcināt,

jo tāda ir ļauno garu daba. Jēzus izdzina no Marijas Magdalēnas septiņus ļaunos garus (Mk 16,9), bet no cilvēka no gezariešu zemes veselu leģionu (Mk 5, 1-6).

Ar dēmonu spēku

Vajag atcerēties, ka neparastas, ārišķīgas lietas (to skaitā šķietamā dziedināšana) var norisināties ar dēmonu spēku. Tāds gadījums ir aprakstīts *Apustuļu darbos*: „Kāds vīrs, vārdā Sīmanis, šīnī pilsētā līdz tam bija nodarbojies ar buršanu un uztraucis Samarijas ļaudis, sacīdamis, ka esot liels vīrs. Viņam pieķeràs visi, mazi un lieli, sacīdami: „Šis ir tā sauktais lielais Dieva spēks.” Bet tie tāpēc viņam pieķeràs, ka viņš jau ilgu laiku tos ar burvestībām bija apstulbinājis” (Apd 8,9-11). Sīmanis nodarbojās ar melno maģiju, tas ir, bija kontaktā ▷

Vai varam iedomāties svēto Francisku vai svēto Tēvu Pio rindas kārtībā pienemot slimos, pie tam nodarbinot kasieri?...

ar sātanu. Sātans caur viņu veica darbus, kas izsauca izbrīnu. **Ļaudis viegli padevās maldināšanai.** „**Šis ir tā sauktais lielais Dieva spēks**” – runāja par kādu, kas darbojās ar sātana spēku.

Vai varam iedomāties svēto Francisku vai svēto Tēvu Pio rindas kārtībā pieņemot slimos, pie tam nodarbinot kasieri?...

Un vai tagad dažbrīd nepieļaujam tās pašas kļūdas? Ir īpaši viegli pieļaut šo kļūdu, kad „dziednieks” kabinetā ir piekārts krusts vai svētbilde. Sātans ir ļoti apķērīgs. Arī pats „dziednieks” var tikt maldināts, uzskatot, ka ir īpašs, pat Dieva izvēlēts. Ir ļoti viegli noticēt tāda kārdinātāja čukstiem. „Dziedināšana” dod lielas varas izjūtu pār otras personas likteni. „Dziednieks” kļūst kā Dievs. Interesantu liecību dod tēvs Jāzeps-Marija Verlinde, tagad priesteris, jaunībā nodots apmācībai indiešu guru, vēlāk pazīstams Belģijas energo-

Ļaudis viegli padevās maldināšanai. „Sis ir tā sauktais lielais Dieva spēks” – runāja par kādu, kas darbojās ar sātana spēku.

terapeits: „Esot pasīvā stāvoklī, ļāvu sātanam izmantot mani. Es nebiju ļaunā gara pārņemts, jo okultiskās prakses laikā es katru dienu piedalījos svētajā Misē, daudz laika veltīju adorācijai, lūdzos rožukroni un pildīju visas man zinamās dievbijības prakses, bet tas nav iespējams, ja kāds ir ļaunā gara pārņemts”.

Tēvs Jāzeps-Marija atceras, ka tobrīd, kad radās šaubas, vai dziedināšanas spējas nāk no Dieva, paziņas pārliecīnāja viņu, ka savādāk nemaz nevar būt, jo viņš taču palīdz cilvēkiem. Pil-

nīgu atbrīvošanos no sātana ietekmes piedzīvoja pēc deviņu gadu lūgšanas un eksorcisma. Tad arī pārliecīnājās, ka ir zudušas „dziedināšanas spējas”.

„Viņš man palīdzēja. Biju slima, tagad esmu vesela,” dažreiz dzird tādu viedokli. Bet tāda liecība nav pierādījums, ka „dziednieks” tiešām ir palīdzējis. Tēvs Jāzeps-Marija Verlinde kopā ar zinātnieku komandu no Liones universitātes ilgstoši pētīja cilvēkus, kuri bija pakļauti energoterapijai. Tika atklāta šāda likumsakarība: cilvēki, kuri juta piedzīvojam dziedināšanu, pēc neilga laika atkārtoti saslima ar vēl smagāku slimību. Ir zināmi nāvju gadījumi tieši pēc „terapijas”. (Naktī pēc pazīstamā krievu dziednieka Anatolija Kašpirovska televīzijas seansa 1989. gada 8. oktobrī Maskavā nomira četras reizes vairāk cilvēku nekā citās dienās. Sakritība?) Ir novērotas negašīvas energoterapijas sekas uz cilvēka psihi: nemiers, bailes, depresija, pašnāvnieciskas domas, kašķīgums, agresija utml. Ir arī novērota negašīva ietekme uz garīgo dzīvi: uzstājīgas zaimojošas domas, lūgšanas un citu reliģisku prakšu atstāšana novārtā, ciešanas utml. Lai faktiski pārbaudītu, kā ārstē viens vai otrs „dziednieks”, būtu nepieciešams daudzpusīgs un ilggadīgs pētījums, kāds, piemēram, tiek veikts, lai ieviestu jaunas zāles tirgū. Dažiem ir oficiāla atļauja veikt noteiktas darbības, bet būtu jāpāinteresējas, vai tā tika piešķirta, pamatojoties uz zinātniskiem pētījumiem vai vienkārši reģistrācija nodokļu maksāšanai. „Dziednieki” saņem atalgojumu par saviem pakalpojumiem, un atalgojums nav mazs. Un tas ir fakts, kas daudz pasaka. Dziedināšana, kas ir aprakstīta Svēto Rakstu lappusēs, nekad nav saistīta ar samaksu. Jēzus, dāvājot apustuļiem dziedināšanas spējas, teica: „Bez maksas jūs esat dabūjuši, bez maksas dodiet” (Mt 10,8). Vai varam iedomāties svēto Francisku vai svēto Tēvu Pio rindas kārtībā pieņemot slimos, pie tam nodarbinot kasieri?...

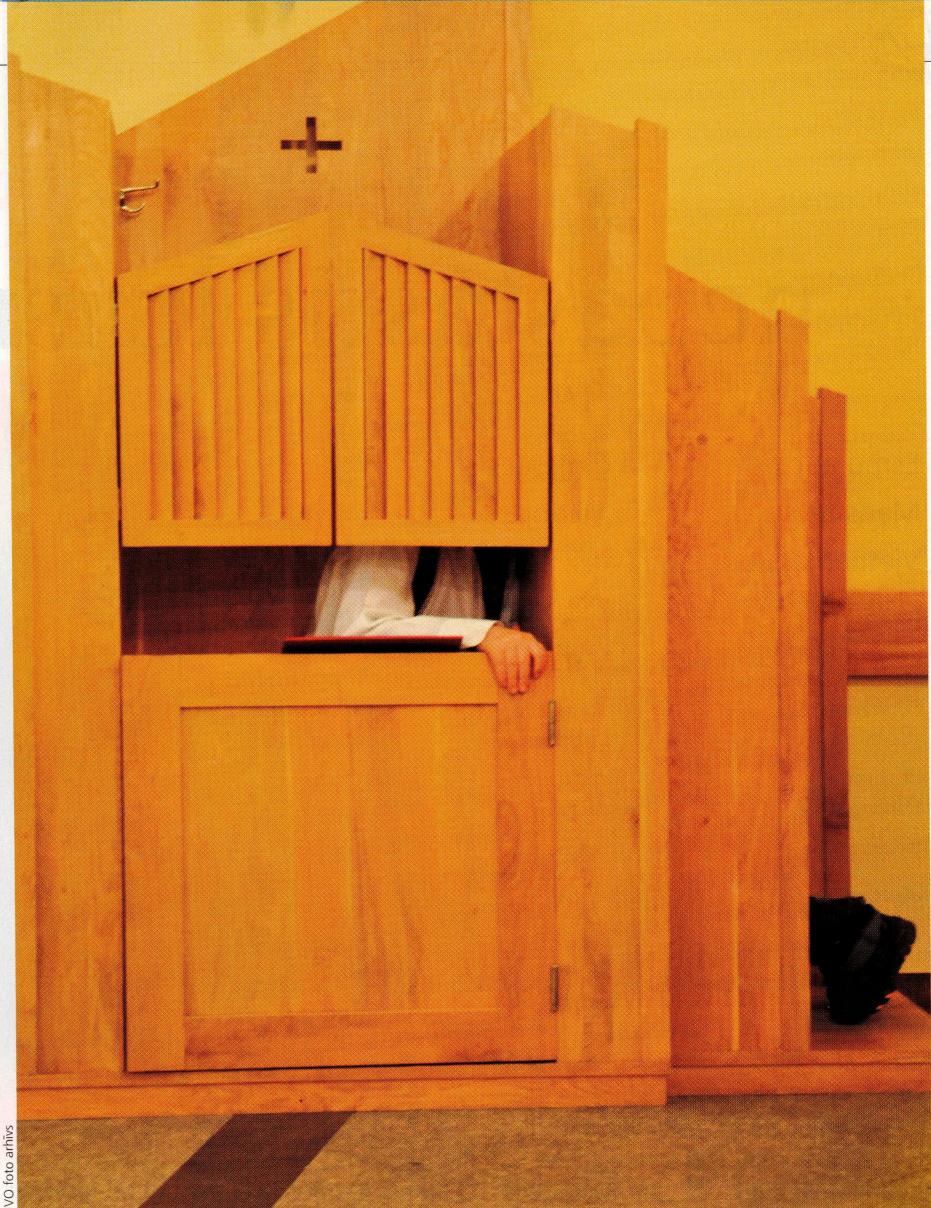
Apustuļu darbi apraksta citu nozīmīgu notikumu ar jau iepriekš piemīnēto Sīmanī: „Bet Sīmanis, redzēdams, ka, apustuļiem rokas uzlieket, dabū Svēto Garu, tiem piedāvāja naudu, sacīdams: „Dodiet man šo spēku, ka tas, kam es rokas uzlieku, dabū Svēto Garu.” Bet Pēteris tam sacīja: „Kaut tu pazustu ar savu sudrabu, tāpēc ka tu domā Dieva dāvanu iegūt par naudu””

Dziedināšana, kas ir aprakstīta Svēto Rakstu lappusēs, nekad nav saistīta ar samaksu. Jēzus, dāvājot apustuļiem dziedināšanas spējas, teica: „Bez maksas jūs esat dabūjuši, bez maksas dodiet” (Mt 10,8).

(Apd 8, 18-20). Tāpat nevar nopirkt Dieva dāvātu izdziedināšanu. Tagad presē un internetā ir pilns ar reklāmām, kas piedāvā „dziednieku” kursus. Šis kārdinājums ir ļoti vilinošs. Piemēram, nedēļā (pēc veltīšanās ceremonijām, guru lūgšanām un speciāliem rituāliem) var sasnietg to, ko ārsts sasniedz pēc grūtām sešu gadu studijām. Bet vienas dienas laikā var nopelnīt tik, cik ārsts nopelna mēneša laikā. Tādi kursi mēdz būt vienkāršs apmāns, un ir labi, ja tā ir. Sliktāk ir tad, ja kursu dalībnieks kļūst par īstu burvi vai šamani, tas ir, par jauno garu rīku un kanālu.

Ko darīt slimībā?

To, kas jādara Kristus māceklim slimībā, runā pats Dievs Svēto Rakstu šajos fragmentos: „14. Ja kāds no jums slimo, lai tas aicina Baznīcas priesterus, lai tie par viņu lūdz Dievu, svaidīdam ar eļļu Kunga vārdā! Un ticīgā lūgšana izglābs slimnieku, un Kungs viņu piecels; un, ja viņš būtu grēkojis viņam tiks piedots.” (Jēkaba 5, 14-15); „Un, lūk, sieviete, kas divpadsmīt gadus slimojā ar asins noplūšanu, no mugurpuses pienāca un pieskārās Viņa drēbju vīlei. Jo viņa sacīja sevī: Ja tikai es pieskaršos Viņa drēbēm, es kļūšu vesela. Bet Jēzus, atgriezies un ieraudzījis viņu, sacīja: Uzticies, meita, tava ticība tevi izdziedināja! Un no šī brīža sieviete kļuva vesela.” (Mt 9, 20-22). Dziedināšana ir jāprasa paļāvīgā lūgšanā. Tāpat citiem, īpaši garīdzniekiem, ir jālūdz par slimnieku veselību. Jēzus dāvina dziedināšanu sakramentos, Gandarišanas sakramentā, tas ir, grēksūdzē, jo slimība var būt grēka sekas (par to runā Jn 5, 14). Tam ir nepieciešama

MVO foto attīvs

atgriešanās. Slimnieku svaidīšanas sakraments tika speciāli iestādīts – to redzam no nosaukuma – lai dziedinātu un stiprinātu slimniekus. Euharistijā katrs pieškaras Jēzum vēl izteiksmīgāk nekā sieviete, kas slimojā ar asiņošanu, bet ir nepieciešama ticība (kad ticība Kristum kļūst vājāka, cilvēks sāk ticēt jebkam – kāds pareizi ievēroja). Dievs dod mums ārstus, lai mēs pie viņiem meklētu dziedināšanu. Ārstus, nevis burvju un magus. Maģija tika daudzkarā noniecināta Svēto rakstu lappusēs.

Problēmas risinājums

Ko darīt, ja kāds ir pielietojis netradicionālu medicīnu un tādā veidā iespējams iesaistīties okultismā? Ar okultismu var saistīties neapzināti, tāpat kā neapzināti var inficēties ar lipīgu slimību. Šo neziņu var mazināt, padziļinot savas zināšanas tajā, kas var apdrau-

dēt mūsu garīgo dzīvi, piemēram, lasot kristīgo presi vai grāmatas. Grāmatu lasīšanai mūsdienās ir liela nozīme. Par okultisma bīstamību ateistiskos medījos neraksta, nerunā, bet bieži vien pat pretēji – propagandē.

Ja kāds ir bijis pie bioenergotrapeita vai tml., viņam būtu jāpieņem Gandarišanas sakraments (kas ir iedarbīgs kā eksorcisms), īpaši, ja sevī izjūt paaugstinātu nemieru. Ir jājatsakās no ļaunuma vienkāršos vārdos, piemēram, „Atsakos no sātana un dažadiem okultiskajiem sakariem, ja tādi mani ar kādu saista. Es uzticu sevi Jēzum, kas ir mans Glābējs un Kungs”.

Saistīšanās ar netradicionālās medicīnas praksēm var sevī slēpt lielus fiziskus, psihiskus un garīgus draudus. Domāšana – „ja nepalīdzēs, nekaitēs” – bieži vien kļūst par lielāko kļūdu.

Pr. Voiceks Mainka OFM ■